

DE SPIEGEL

OFFICIEEL ORGaan VAN HET-DELFTSCH STUDENTENCORPS

WND. HOOFDREDACTEUR: H. E. WESTENBERG — WND. GRIFFIER: F. P. VAN GRONINGEN.
REDACTEUREN: P. CROOCKEWIT, N. L. PRAK, G. ALBERDA, A. J. KEMPEES.
VERSCHEIJNT WEKELIJKS BEHALVE IN DE VACANTIES. — DE JAARGANG LOOPT VAN SEPTEMBER—
SEPTEMBER, — ABONNEMENT VOOR NIET-LEDEN V/H D.S.C. f 8.— PER JAAR. — LOSSE NUMMERS f 0.35
ADVERTENTIE: PER VAK f 8.— (1/24 PAGINA). REDACTIE-ADRES: KOORNMARKT 62
UITGAVE: DELFTSCHE UITGEVERS MAATSCHAPPIJ — ADMINISTRATIE: OUDE DELFT 95
19 JAARGANG 26 SEPTEMBER 1947 4 BLZ. No. 3

REDACTIONEEL

Het draaiorgel verscheurde plots de stilte in de straat en alsof zij daarop gewacht had, zette de beverige hand de pen op het papier en schreef: Mijn zoon.....

De symphonie is ingezet.
Het orkest speelt.

Ik vraag U: wie Uwer kent niet het ingehouden gevoel van spanning dat een elk bezielt die de eerste klanken opvangt? Wie voelt niet de aangename zekerheid dat zich thans, onafwendbaar, de gehele compositie aan het oor gaat voltrekken? Maar er is een verschil met andere symphonieën en orkesten. Het orkest speelt niet voor het publiek, ofschoon de zaal welgevuld zal zijn. Het speelt onderwille van de symphonie en voor zichzelf.

Uw symphonie is ingezet en god-beter-'t als Ge Uw plicht zoudt willen verzaken!

Niet dat door U de muziek zou stokken, want deze symphonie zal gespeeld worden, door geen wonderlijke oorzaken zal haar opeenvolging, afwisseling en mengeling van thema's en accoorden belet worden. Want al spelende componeert het orkest zijn muziek. En speelt ze in de overtuiging dat het slot groots en schoon zal zijn.

In de kamer is het nagenoeg donker als hij binnentreedt. Met enige moeite vind hij op den tast het knopje van 't elektrische licht. De lamp werpt een ongezellige schijn op tafel, bed, nachtkastje. Hoe het komt weet hij niet, maar 't angstzweet staat op zijn voorhoofd.

Hij had deze kamer niet moeten nemen. Hij had een ander hotel moeten opzoeken. Hij had tot een volgende plaats moeten reizen. Hij had.....

Maar hij is er en weet intuïtief zeker dat er iets onaangenaams gaat gebeuren. Als hij in de spiegel boven de wastafel kijkt is zijn angstgevoel weg en heeft hij zekerheid die hem werkwaardig genoeg geruststelt. In de spiegel ziet hij zijn gezicht zeven maal naast elkaar. Hij kijkt om zich heen, de kamer is verder leeg. Weer in de spiegel: opnieuw de zevenling.

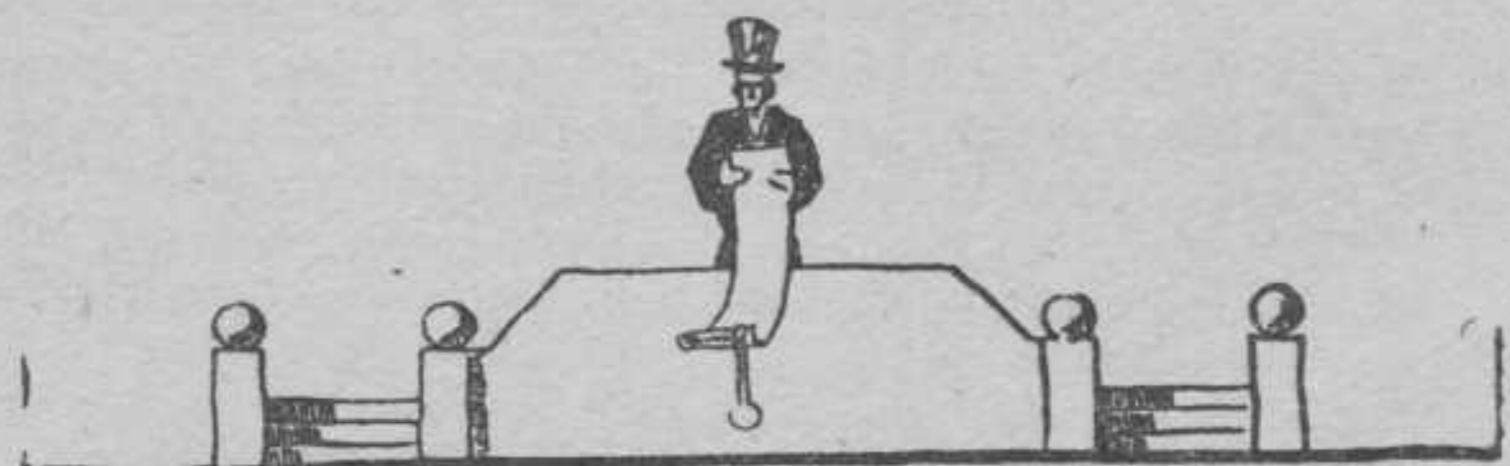
Dan spreekt de spiegel: „Zo lang reeds zocht geen zich in mij te weerkaatsen, thans weerkaats ik Uw aangezicht zeventvoudig.”

Tot zover deze onzin.

Wij zouden zo'n Spiegel niet willen hebben en U ook niet. Vast niet.

Eerste jaars, men richt het woord tot U, luistert. Uzelf sedert de groentijd enigermate kennende, mag ondersteld worden dat U begrijpt dat het bovenstaande in de eerste plaats voor U bedoeld is.

Wij kennen U nauwelijks en wantrouwen U, want het zou

UIT 'T ROODE KAMERDE

De Stem- en Schouwburgcommissie maakt bekend, dat in het in Juni gehouden plebisciet omtrent het door de leden ter gelegenheid van het 100-jarig bestaan der Sociëteit Phoenix aan de Sociëteit aan te bieden geschenk, het geheime plan van de Stem- en Schouwburgcommissie de meerderheid verkreeg.

Hierop volgde het plan „kegelbaan”.

De Stem- en Schouwburgcommissie acht nu het ogenblik gekomen om haar plan aan de openbaarheid prijs te geven.

Dit plan behelst een speciale kegelbaan in luxe uitvoering. Hierdoor is het tevens mogelijk gebleken om aan het tweede plan een waardige omlijsting te geven.

Namens de Stem- en Schouwburgcommissie,

J. J. GERZON, Secretaris.

de eerste keer niet zijn dat ge de gestelde verwachtingen beschaamd.

Driemaal Uw leven in de weegschaal werpende vinden wij antwoord op de drie vragen: Wat waart Gij, wat zijt Gij, wat zult Gij zijn? Het eerste antwoord hebben wij in de groentijd reeds in de vorm van Uw passieve, fantasielose houding verworven = negatief. Thans stappen wij hiervan af, geven U de eerste vraag met antwoord en al terug om op sterk water te zetten en wij eisen nog slechts rekenschap van Uw houding ten aanzien van de andere twee.

Het is niet de eerste maal dat men U op deze wijze toespreekt en het zal de laatste maal niet zijn omdat het U nu eenmaal nooit genoeg gezegd kan worden. Omdat U in een terughoudendheid ronddooft die U schijnbaar belet iets met volle overgave en spontaniteit te doen. Want het is niet dan met vreugde dat U zich behoort te geven aan en uit te leven in de gemeenschap die U de kans biedt opgenomen te worden.

Toen de oude man de brief aan zijn zoon beëindigd had, glimlachte hij en prees zich gelukkig, dat hij hem raad had weten te geven. Het was een ernstige brief, hij was de hele avond trouwens in een ernstige, bezonken stemming geweest. Nog was hij ernstig toen hij het trapje naar de bedstee op krom.

Nog immer tetterde het draaiorgel.

Toen gleed het trapje uit en hij sloeg met zijn kin op de beddeplank. Niemand zou er meer om gelachen hebben dan hijzelf, want hij hield van contrasten en nagrinnekend klauterde hij uiteindelijk de bedstee in, moe en voldaan. De aether scheen bezwangerd met muziek.

De symphonie was ingezet.
Het orkest speelde.

Als het Delftsch Studenten Corps geen Officiëel Orgaan had, zou het Officiëel Orgaan van het Delftsch Studenten Corps geen Redactie gehad hebben, en dan zou de Redactie van het Officiëel Orgaan geen Studenten Corps gehad hebben om voor en over te schrijven. Als het Officiëel Orgaan geen Redactie gehad zou hebben, maar wel een Delftsch Studenten Corps, dan zou het Delftsch Studenten Corps geen Officiëel Orgaan gehad hebben om voor en in te schrijven. Maar als de Redactie geen Delftsch Studenten Corps gehad zou hebben om over te schrijven in het Officiëel Orgaan, dan zou de Redactie toch in het Officiëel Orgaan van het Delftsch Studenten Corps geschreven hebben, omdat het Delftsch Studenten Corps doet, alsof er geen Officiëel Orgaan bestaat. Juist omdat er voor het Delftsch Studenten Corps geen Officiëel Orgaan bestaat, kan de Redactie zich de moeite besparen om U ervan te weerhouden verder te lezen — integendeel, de Redactie is verheugd hierop te kunnen rekenen.

De Redactie bouwt op U!

Van Uw hulp verzekerd en dus gesterkt gaat de Redactie verder. Zij ziet zich niet genoodzaakt een blad voor de mond te nemen, omdat U toch niet verder leest, en omdat zij het voor zich zelf niet behoeft te doen. Daar komt niet alleen bij, dat buitenstaanders haar toch niet schijnen te begrijpen, maar ook dat zij gaat praten over dingen, die U stellig niets aangaan. Ontdaan dus van elke aanleiding om verder te lezen, kunt U zich verdere tijdsverspilling besparen en

legt U de Spiegel naast U neer!

Eindelijk kom ik aan het woord.

Ik neem U in gedachten mee op reis. Ver doe ik dat niet. Dat is niet nodig, omdat dichtbij genoeg te zien is. U bent er waarschijnlijk zo aan gewoon, dat U het niet meer zult opmerken, maar dat doet aan de eigenaardigheid van het verschijnsel niets af. Misschien bent U zelfs niet verrast, maar een belangstellende geest zal z'n moeite rijkelijk beloond zien.

Zo wandelen we Delft in. Nauwelijks hebt U de treden van de Sociëteit achter U gelaten, of er kan U iets opvallen. U meent een gezicht te kennen, maar het wekt de schijn alsof U zich vergist. Strak en onbewogen is iemand U gepasseerd. Onwillekeurig denkt U terug aan de groentijd een jaar geleden, maar het beeld ervan is dermate vlak, dat U het zich niet meer duidelijk voor de geest kan halen.

Vreemd! Zojuist gaat er weer iemand langs U, wiens geelaatstreken U toch niet geheel onbekend zijn. Misschien een eerstejaars, die terecht sombere herinneringen aan U heeft. Toch eens opletten! Ternauwernood bent U de hoek van de Phoenixstraat naar de Binnenwatersloot omgegaan, of in de lichten der etalages gaat U weer iemand voorbij. En inderdaad, U kunt geen glimmen van een goed verzorgd kaal hoofd in de natte tegels onderscheiden.

U zet Uw bril even recht. Och, eens was hij rose, eens koesterde U enkele hoopvolle gedachten over een jaar, dat zich vorig jaar voor de poorten van de Sociëteit verdrong. U leent Uw bril even uit aan Uw buurman, maar hij kan nog minder rose onderscheiden dan U. Hij ziet slechts wazige beelden. Iets als een wolk, maar dan zonder zilveren rand — iets dat lijkt op een uitgebloeide paardebloem, een echte composiet, maar waar de wind vergeten is doorheen te waaien. Welk een fatum! Nu pakken ze als zaadjes in hun eenvormigheid bijeen, zonder ook maar de kans te hebben uit te bloeien tot voldragen bloemen — al is het dan ook maar een paardenbloem.

Slechts aarzelend verbindt U aan Uw beeld het getal twee. Zeker, gij hebt altijd geweten, dat het er velen zijn, die pas dat nummer dragen. Is het wonder, dat U hen overal tegenkomt en hem dus nergens opmerkt? Een enkele keer strijkt er een vleugje wind doorheen. Dan waaien hun haren op als een zaadje dat voortgedragen wordt naar vruchtbaarder streken — en U beseft, dat deze tweedejaars zich daardoor van hun lotgenoten onderscheiden, en daarom feitelijk geen tweedejaars zijn.

Uw goede bedoelingen wil ik niet in twijfel trekken. Met

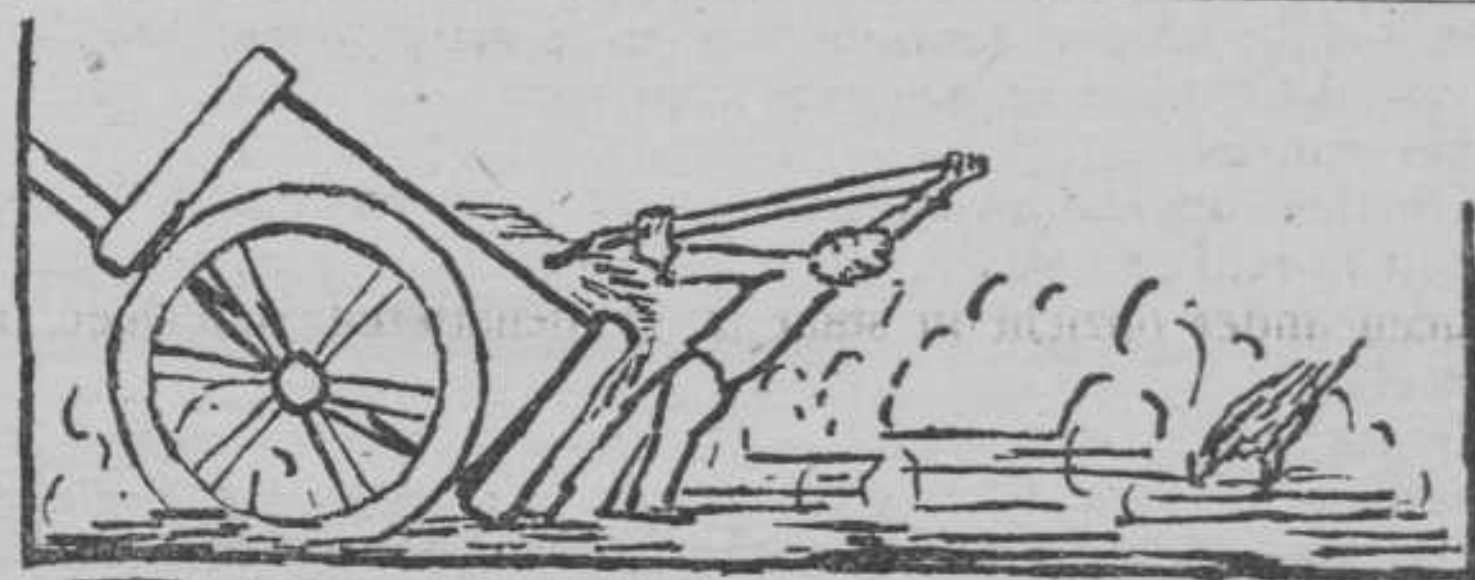
alle macht rukt U deze gedachten van U af, en U vervangt voortaan elke twee door een één — een opzettelijk aangebrachte drukfout dus, die door zijn volledige doorvoering de schijn wekt, alsof hij inderdaad geen fout is — en misschien is dat ook wel zo.

U draait de sleutel in het sleutelgat van Uw huisdeur om, en voorafgegaan door Uw vriend gaat Gij de trappen op. U zinkt in een stoel neer, en grijpt van Dale's woordenboek. Welk woord was het ook weer, dat Uw vriend nodig had? Achteloos bladert U. Daar valt het woordenboek open, op bladzijde 724.

Groet, m (-en); deftig ook groete, v (-n), betuiging van beleefdheid, vriendschap of eerbied door woord of gebaar, begroeting; hij beantwoordde mijn groet met een stijve buiging; een groet tot afscheid; een beleefde, een vriendelijke, een koele groet; een lief groetje krijgen, een vriendelijke hoofdknik (van een vrouw, meisje of corpslid); een laatsten groet brengen (aan een dode), een laatsten blik op het lijk, op de lijkist slaan.

Groeten, (groette, heeft gegroet), een heilwens tot iemand richten; groeten met een gebaar (hoofdknik, het lichten van den hoed, pet, of aanverwante artikelen, enz.), iemand eerbied of de burgerlijke beleefdheid betonen; iemand doen of laten groeten, hem door bemiddeling van derden de groeten laten doen, ten blijk dat men hem of haar in liefde of belangstelling gedenkt; iemand groeten met handen en voeten, hem een pak slaag toedienen; groeten door middel van het tegen het rechter bovendeele van het hoofd aanbrengen der vlakke hand met naar de palm toegekrulde duim, zodanig, dat alleen de wijsvinger van de rechterhand tegen het hoofd drukt (militair salueren of aanslaan); groeten door beroering der lippen van twee personen tegen elkaar (familiaal, speciaal in gebruik bij personen van verschillende sexe); groeten door het geven van een geluid al of niet in de vorm van een verstaanbaar woord; groeten door het zwaaien van één of van beide armen ten teken van goede bekendheid, enz. Welk een mogelijkheden, welk een keuze.

Weet U, op welke wijze het eerste jaar zich van een groet bedient? Ik niet, maar nochtans ben ik benieuwd. A. J.

DE MESTVAAL

Gij goden uit de hogere regionen
Der Olympus, waarvan wij bewonen
Als jonggeboren Corpsmaagdzones
Het sousterrain:
Bedankt!

Gij die in zestien hele dagen
De vastgekitte groene lagen
Van ons pover lijf hebt afgeslagen,
Soms met de zweep, soms met de krant,
Bedankt!

Ach! wij arme ongelikte beren;
Bijtijds wist Gij ons af te leren
Het kaarslicht van ons hoofd te weren,
Motief of geen motief:
Bedankt!

Gij testers van het jas aanhouden,
Docenten in 't probleem: de vrouwen
En in het Willem van Nassauwe,
(Een grootse naam, een moeilijk lied)
Bedankt!

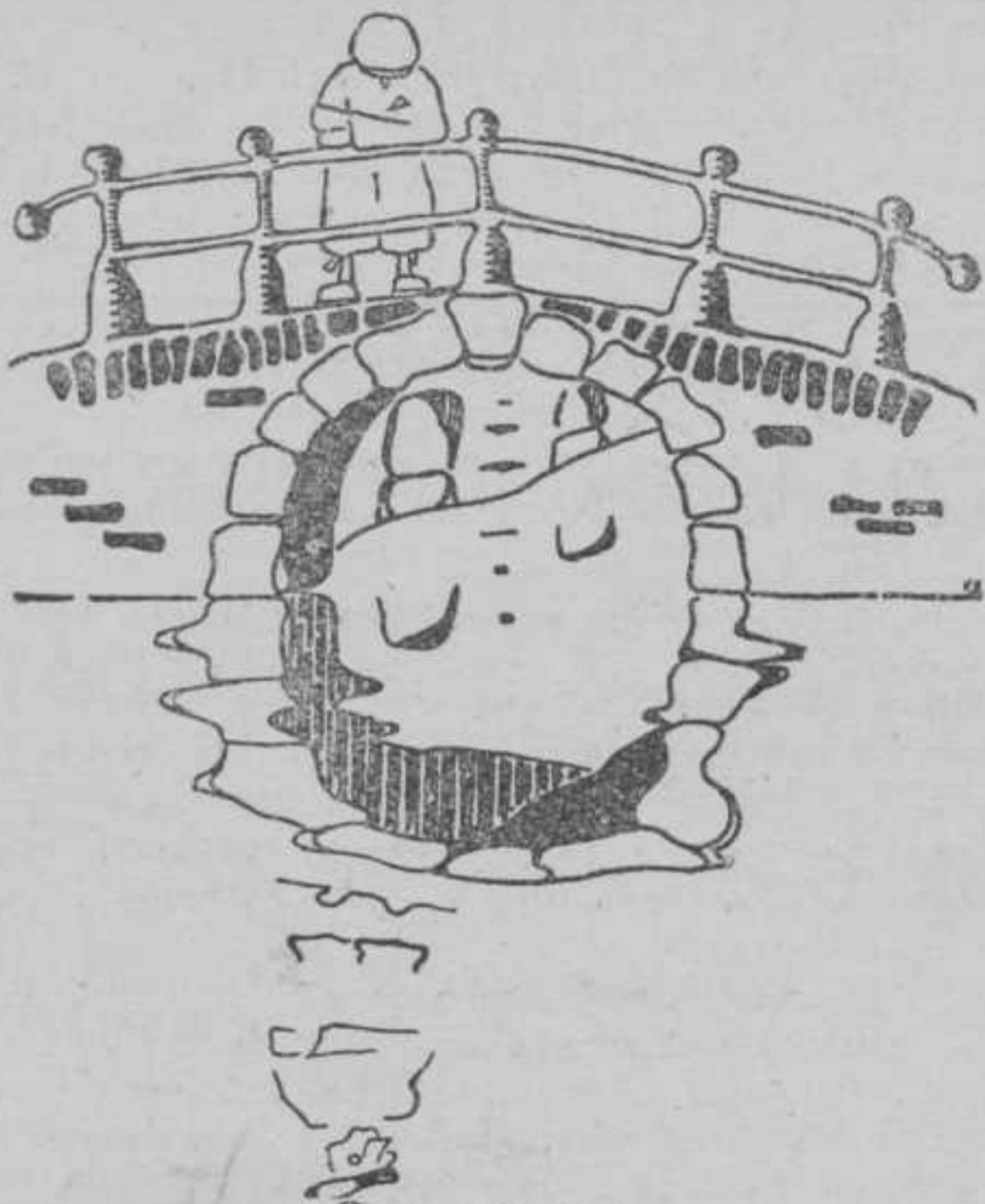
Nogmaals zeg ik U, mijn lieve heren
Voor al wat ik op kamers, in Uw soos mocht leren *)
Waarvan ik 't schilderwerk hoop later te waarderen
(Of nooit)
Bedankt!

K. TEER.

*) Vermoedelijk is bedoeld: Sociëteit Phoenix.

Gij domme horde, die daar staat, verstoken
Van elken geest; Uw hers'nen liggen nog gedoken
Onder een embryonale mantel, bah! Gesproken
Heeft de Zot: Gaat en verlaat het Corps:
Bedankt!

Ontmoetingen.

Als de mist zijn vachten sluier over de diepmodderige grachten spreidt, verstomt het geluid van ratelende karren tot een zacht gemurmelt. Als scherpgogige lantaarnlichten hun helle punt verdunnen tot een donslichtende stralenkrans die zich allengs verliest in de slokkende donkerte van een grachtwal of kerkmuur, dan neemt de stad der Alma Mater vervagend voor het oog in mijn innerlijk zijn puurste gedaante aan.

De stenen stoep tegen welks rand mijne voetstappen hol en toch warm weerklinken is niet langer het stenen blok voor de Aula; het hek, wit-schemerend in koelzoet maanlicht, vertrouwd voelend onder mijn tastende hand wordt de verpersoonlijking, gelijk alle andere voorwerpen die ik als oude nu verwaasde bekenden om mij heen zie, van de geest die dit alles ademt: Delft.

De gedachte aan voze sentimentaliteit, de duivel, de enige duivel die in staat zou zijn dit alles op klatergouden bord met verguld blikken ornamenten voor mij op te dienen, werp ik ver van mij.

De sfeer die ons uit deze omgevingen tegemoet slaat en omhult is representatief voor een verleden dat men wellicht in geen ander opzicht in staat is te benaderen dan met dit beeld.

Ik stap — en ben blij het doel van mijn tocht nog niet bereikt te hebben. Mijn gang is onwillekeurig waar mijn gedachten losjes zweven en hangen tussen de muren en bruggen, bomen en lantaarnpalen dobberend in de mist als spinnewebben in de ochtenddauw.

- Ach, welk een ontgoocheling zou mijn juichende ziel verwoesten zo ik thans een schepsel ontmoette in witte regenjas en slapperande hoed, ja misschien zelfs in plus-fours! Ik ontmoet hem niet en ongestoord dertelt mijn gevleugelde vertegenwoordiger verder voor mij uit, losgeslagen van de banden der zo langzamerhand conventioneel toegepaste critische zin, gewilde humor en vele andere dingen.

Plotseling zie ik hem stilstaan bij een portiek, klein en wit met zijn gazen vleugeltjes en ware hij een jachthond, hij

zou zeker gebluft hebben. Ik snel toe en terwijl hij hals over kop in mijn nuchter lichaam wegkruipt zie ik de oorzaak van zijn ontsteltenis: een bedelaar zit gehurkt op den grond. Achter de mistmuur die nu langzamerhand te snijden is laten zich zijn gescheurde en vervuilde lompen vermoeden.

Mijn gemoed verweekt als ik mij voorover buig om te vragen of ik hem helpen kan, doch dan deins ik terug: „Verdomme ..... Vraailing, wat doe jij hier?”

„Ha, bent U 't men..... uh..... ben jij dat..... uh..... kerel? Ik rust hier uit, want ik ben doodop van al dat gezoek naar uh.....”

„Naar wat?”

„Ja, zie je..... uh..... ik kan nergens een B.M. bord lenen.” Met een glimlach op het gelaat overlijden stemming, schoonheid en sfeer aan de klap van het B.M. bord. Ik sluit mijn ogen en beloof hem (den bedelaar) al 't mogelijke te zullen doen om te helpen.

Als ik verder ga is de mist koud.

A G.

Eerstejaars! Onder U ging een stemmetje op dat verzocht in de te reciteren bloemlezing tot lof van de Maagd van het Delftsch Studenten Corps ook de Anglo-Saxische poëzie op te nemen. Dit is echter onmogelijk, aangezien aldaar geen verwijzingen naar de Maagd voorkomen en bovendien — van groter belang — zou het onjuist zijn haar niet alleen in het Nederlands te bezingen.

Bird's eye of Anglo-Saxon literature in search for the Maiden.

By Marius O'Henry

I like to write the history
Of our maiden; in details
Of Edgar Allan's mystery
And other fascinating tales —
But luckily she does not sprout
Out of the horrors of his style
So better leave we Allan out
And turn our minds to Tom Carlyle —
Now-he-got such a tommy-name
For he ate facts-like flies a spider —
Collected them in tones of fame
And is to us of no use either —
But didn't I find a short quotation
Which you all would like to hear:
„I point with intens animation
To the genius of Shakespeare.”
Just to prove that of his verses
Many were Pro-Maiden (and not versus)
And I, sometimes — so silly I'm —
I cast a glance in William —
But I missed such lovely line
And had felt very, head-achen
If not Bill was so benign
To advise me his pal Bacon
Hither took my heart my legs
And bumped in on him, so fitted
To sing a long song about Eggs
Wich his name-plate had omitted —
But the throat which Bacon cleared,
Said it was no more so able
To sing since the eggs appeared
To have gone from Atlee's table¹⁾
„If one man — he said — can sing”
„If one song from earth doth spring”
„If, my son, you find this Kipling”
„If, my son, — thou art a thing!”
But Kipling died some time ago
And his lips no more will sing
And his male son, Absalom — oh
Can be met with Howard Spring —
Hallo, hallo, hallo Howard
Don't let fate you lead astray
Just go on and on and forward
In the years thate take away
Howards'd eyes were wondering: „Say
„Better try you Clarence Day.”
Said he: „You are a surpriser
„Better ask my neighbour Dreiser.”
Now you see — Milton and Chaucer
Shakespeare, Kipling — what a score²⁾
No one brought me one inch closer
To the maiden of our Corps —
Though I tell you I like much
International maidens — here
I will praise in my own Dutch
My own Maiden — dear, dear, dear!

¹⁾ Krantenbericht 2 September 1947: Engeland stopt import van eieren.

²⁾ They really were quite numerous
And nearly formed a garrison
And to this score voeg ik eris
Nog by zoals D.S.T.G. zegt — Tennyson.

STUDENTEN 35% KORTING

De Nieuwe Rotterdamse Courant geeft aan Studenten van Universiteiten en Hogescholen 35% korting op de abonnementsprijs. Studentenabonnement f 14.— per jaar, vakantie inbegrepen (Normale prijs f 22.—). Vraagt inlichtingen en proefnummers aan: Nieuwe Rotterdamse Courant Agentschap voor Delft: P. J. Rahms, Nieuwstraat 3. Tel. 1955. Hoofdkantoor te Rotterdam: Witte de Withstraat 73. Tel. 27440

„ACADEMIA” BOEKHANDEL EN ANTIQUARIAAT
VOOR TECHNIEK - WETENSCHAP - KUNST
OUDE DELFT 101-103 DELFT TEL. 1776

HET ADRES
voor al Uw studieboeken

OUDE JENEVER
Drink als regel matig, maar dan ook regelmatig
DE KUYPER

SYLLABUS 1946-1947 328 pag. gebonden . . f 3.70
SYLLABUS 1945-1946 220 pag. gebonden . . f 3.25

zijn nog enkele exemplaren te verkrijgen.
VERKRIJGBAAR BIJ DE BOEKHANDEL of bij de
DELFTSCHE UITGEVERS MAATSCHAPPIJ
Oude Delft 66a Delft

Joh. Gerbrands

OUDE DELFT 180 A
TELEFOON 624
DELFT

SPECIAAL
HEERENKAPPER
„HET” STUDENTEN ADRES

HEINEKEN'S BIER

Het meest Getapt

Hoofdagentschap: **J. T. POST**
VROUWJUTTELAND 4 DELFT — TELEFOON 92

Binnenwatersloot 11
Corpsleverancier

Stoombleekertj
Chemische Wasscheij

„OZON”

Telefoon 778462
VOORBURG

Voor de Heerenwasch

Voor
Fotograaf...

Reijken
TELEFOON 1765
KOORNMARKT 72

MICROSCOPEN

voor
Biologie, Microchemie
en Kristallografie
Laboratoriumapparaten,
Instrumenten en Kijkers

IN- EN VERKOOP
Chem. Techn. Bureau
„BOERHAAVE”
Breedew. 16, tel. 51404, A'dam O.

REPETITOREN

G. S. Veltrop, Wiskunde, Natuurkunde, Mechanica,
Paulus Buysstraat 40, Tel. 550302, Den Haag.

Dr J. Deknatel, Wiskunde voor P₁ en P₂,
Botaniestraat 10, Delft.

Dr Ir U. Ph. Lely, Analyse (Diff. en Int. rek.) Anal. Meetk.,
Theor. v. Maxw. v. Blankenburgstr. 17, Den Haag. T 335740.